

Turen til Barcelona 2013

Den 29. september – 6. oktober.

Det Spanske flag

Det Catalanske flag

Turen til Barcelona var arrangeret af Panter Rejser www.panterrejser.dk og Ældre Sagen i Hundested. Turens varighed var 8 dage, og prisen var kr. 7.699.00 inkl. transport til og fra Kastrup lufthavn, halvpension, udflugter og entreer

Søndag den 29. september.

Klokken 9.50 var der afgang, med Adrians bus, fra Strandjægerne Hus i Hundested, hvor 26 deltagere fra Ældre Sagen Hundested begyndte turen til Barcelona. Ved Shell- tanken i Frederiksværk steg 2 deltagere mere på, og da vi nåede Kastrup Lufthavn, blev selskabet udvidet med endnu 2 deltagere.

Vi var nu 30 deltagere, som "rejsevejlederen" Marius Top fra Panter Rejser bød velkommen til turen til Barcelona.

Efter indtjekning i skrankerne 85 – 86 gik alle til gate A20, hvorfra der med fly nr. VY1872 var afgang klokken 13.15. www.vueling.com Opstigningen var over Kastrup Havn, og kort efter blev kursen sat mod Barcelona, og vi havde nu Malmø på vores venstre side.

Flyet vi fløj med, var en Airbus A 320 – 200 med plads til 186 passagerer. Det var diset det meste af vejen og med små rystelser, hvilket medførte at vi ca. ½ time før nedstigningen måtte spænde sikkerhedsbælterne.

Klokken 15.20 begyndte nedstigningen, og vi havde Middelhavet på venstre side. Klokken 16.00 landede vi, og temperaturen udenfor var 30 grader.

Efter lidt virvar, som der traditionen tro er i en lufthavn, sad vi i bussen, og turen gik mod vores hotel Hotel Monteplaya www.hotelmonteplaya.com i Malgrat De Mar, hvortil der var 55 kilometer.

Marius fortalte nu om turen til hotellet, og at der var morgenmad mellem 8 og 10, og at vi næste morgen på hotellet skulle møde vores lokalguide, Eva, som herefter ville være guide på alle arrangementer under vores ophold.

I bussen viste den udendørs temperatur 31 grader. Klokken 17.00 kom vi til en betalingsstation, som takket være teknik i bussen gjorde, at vi langsomt kunne køre igennem uden stop.

Marius fortalte om pinjetræerne, som er meget udbredte i Spanien, og som ligner vores fyrretræer.

Klokken 17.15 kørte vi igen igennem en betalingsstation, og ca. 15 minutter senere ankom vi til vores hotel, hvor vi blev modtaget af Eva. Vi fik udleveret nøglerne til vores værelse. Inge og jeg fik værelse 159 med udsigt til poolen og den udendørs servering, og så var der spisning mellem klokken 19.00 og 20.00.

Efter middagen, som var buffet, var der hygge, hvor nogle valgte hotellet og andre gik en tur på promenaden, nogle fandt en bar, og andre valgte en gåtur.

Temperaturen var dalet lidt, men det var stadig varmt.

Mandag den 30. september.

Dagen startede med blå himmel og ingen vind, og en dejlig morgen-buffet.

Klokken 9.30 ankom lokalguiden Eva, og temperaturen var allerede nu 21 grader.

Umiddelbart efter sad vi i den gode bus www.romabus.com med vores gode chauffør, som skulle styre bussen under vores ophold i Barcelona.

Efter en fyldestgørende orientering om dagens program fortalte Eva om Barcelona, der har et indbyggertal på 7 mill. (Spanien ca. 40 mill.) Sproget er spansk og catalansk.

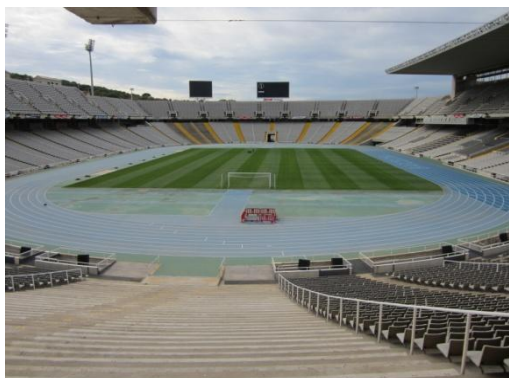
Den Olympiske Havn, som var vores mål, blev bygget, da Barcelona i 1992 var vært ved de olympiske lege. I dag er havnen en havn med store lystbåde.

Hun fortalte også at de mange lejligheder, der havde været brugt til at huse de mange deltagere i en længere periode stod tomme, da priserne havde været for høje. Da priserne blev sænket, blev de solgt.

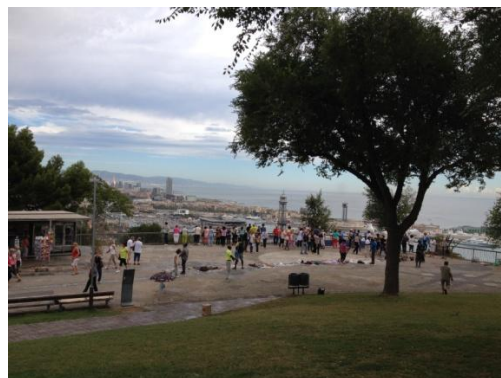
Turen gik videre til Plaza Espana og det Olympiske stadion. Men forinden kom vi forbi Columbus Søjlen. Her mente Eva, at man ikke behøver at være catalansk nationalist for at nyde udsigten fra toppen af det 156 meter høje udsigtstårn med fin udsigt ud over Ramblaen og havnen.

Monumentet, med Columbus på toppen, blev i øvrigt opført til verdensudstillingen i 1888 med det skjulte budskab, at den berømte opdagelsesrejsende var catalaner og ikke italiener. Nyligt forsøg på at bevise Columbus' catalanske tilhørsforhold ved hjælp af dna-prøver fra hans jordiske rester er slået fejl, så søfareren må fortsat antages at stamme fra Italien, som også er det land, figuren på toppen peger på, højt hævet over Ramblaen.

Dagens tur fortsatte mod Det Olympiske stadion, som ligger oppe på bjerget Montjuic.

Det Olympiske Stadion.

Borgmesterens udkigspost.

Området har før dannet ramme om Verdensudstillingen i 1929, og det præger stadig noget af arkitekturen i området. Det Olympiske område er resultatet af en international arkitekturkonkurrence, der blev udskrevet i 1983-84. Her deltog arkitekter fra bl.a. Tyskland, Italien, Spanien og Japan. Bofill var også med i opløbet, men vandt ikke. Det gjorde derimod arkitekterne Correas og Milas. Deres projekt tager nogle af de gamle planløsninger fra Verdensudstillingen op, men området er nu udvidet betydeligt.

Det Olympiske Stadion er anlæggets hovedarena. Det dannede rammen for alle atletikdisciplinerne og fodboldkampene samt åbnings- og afslutnings ceremonierne. Det oprindelige stadion kunne kun rumme 55.000 tilskuere, men til legene i 92 skulle der skabes plads til mindst 70.000 tilskuere. Dette gjorde man bl.a. ved at sænke banen 11

meter, hvilket var en meget vanskelig operation på grund af den stenede undergrund. Samtidig reducerede man den oprindelige løbebane på 440 meter til 400 meter. Således blev der skabt mulighed for at udbygge tribunerne og dermed give plads til flere tilskuere.

Efter at have set Det Olympiske Stadion kørte vi videre til Columbussøjlen, hvor vi steg af bussen og til fods begav os op ad Ramblaen. Her drejede vi fra og gik over Placa Reial, hvor der blev gjort et stop, og Eva fortalte om pladsen, hvor gadelampen var designet af Gaudi.

På pladsen lå oprindeligt et kloster, som har givet navn til den nærliggende Rambla dels Caputxins, men det blev, ligesom en hel del af byens andre hellige bygninger, mishandlet på det groveste under en revolutionær opstand i 1835.. I 1840'erne blev der så anlagt en stor rektangulær plads beplantet med høje slanke palmer efter fransk forbillede. I midten er et springvand, De Tre Gratier, som er et serie-fremstillet kunstværk importeret fra et spansk firma. Det eneste originale catalanske kunst er Antoni Gaudis lygtepæl, som blev tilføjet i 1878, og som er et af de tidligste arbejder fra den kendte arkitekts hånd.

Videre gik fodturen mod kirken Santa Maria, hvor Eva udenfor kirken fortalte, at kirken oprindeligt er opført i det, der var hjertet af Barcelonas havnekarver, derfor også kaldet "Havets kirke". Kirken regnes af mange for byens smukkeste kirke. Den blev bygget mellem 1329 og 1384 oven på resterne af et gammelt tempel. Den indvendige del består af 3 høje og næsten identiske skibe, som giver stor rumfornemmelse og luftighed. De smukt proportionerede og helt udekorerede ottekantede søjler er anbragt med 13 meters mellemrum, hvilket ingen af Barcelonas øvrige middelalderkirker kan hamle op med.

Efter besøg i kirken gik turen videre til domkirken, katedralen, hvor vi havde ca. 10 minutter til at besøge kirken.

Derefter var der tid på egen hånd til at finde et sted, hvor frokosten kunne nydes.

Mange nød frokosten i restaurant Glaciar på Placa Reial.

Efter at frokosten var indtaget, var der endnu lidt tid til afgang mod vores hotel. Tiden blev udnyttet til en "lille" forfriskning på Ramblaen, hvor tjeneren ikke ligefrem hørte til den høflige udgave – og så skulle vi skynde os, hvis vi skulle nå at få drukket de store øl og sangriaer.

Alle mødtes igen ved bussen, som holdt tæt på Columbussøjlen.

Da vi kom tilbage til hotellet, gik nogle i baren, andre til havet og andre tog en slapper på værelset.

Efter aftens menu, "tag selv bord", var der i baren flamingodans udført af nogle søde unge damer og "en engelsk dame på 91 år"!

Tirsdag den 1. oktober.

Efter en varm nat og en morgen i solskin var der afgang klokken 9.30 til dagens oplevelser.

Eva var ankommet, og lidt over klokken 9.30 sad vi i bussen, og Eva fortalte, at vi skulle køre ca. 1½ time, om privatisering af motorvejene og om demonstrationen den 1. maj,

hvor sloganet var "Jeg vil ikke betale". Eva fortalte endvidere, at alle museer er lukket om mandagen. Temperaturen var allerede 25 grader.

På vej til vores næste mål, Montserrat, berettede Eva om ruten til Montserrat, som ligger ca. 40 km vest for Barcelona.

Hun fortalte om Snoppernes By, soluret, fiskernes by, og at man høstede tomater og jordbær 3 gange om året.

Ved Mataro kørte vi ind i landet, og her fortalte Eva om byen med de mange hoteller – Temp. var nu kommet op på 26 grader. Eva fortalte også, at der var 40 forskellige slags pinjetræer. Vi krydsede floden Dosrius, som betyder de 2 floder.

Da vi kom ind i den 2 km. lange tunnel, fortalte Eva, at nu måtte man kysse sidemanden i bussen. Klokkeren ca. 10.45 kunne vi skimte Montserrat, og så fortalte Eva alt om Montserrat.

Området omkring Montserrat er utroligt bjergrigt. Her findes spektakulære udsigtpunkter og spændende gåture.

I dette område ligger også det fungerende kloster ved navn Montserrat, som er et meget spændende sted at besøge.

Klosteret Montserrat er hjemsted for omkring 80 munke. Munkene byder besøgende velkommen og inviterer dem til at deltage i munkenes daglige fejring af deres religiøse overbevisning. Basilica, ved siden af klostret, er hjemsted for La Moreneta, som er en statue af Jomfru Maria. Statuen er en lille romansk statue lavet af træ, som forestiller Maria med Jesus-barnet på skødet. Basilica har også eget drengekor med 50 stemmer, som er et af de ældste og mest berømte drengekor i Europa. Dette kor stammer helt tilbage fra det 13. århundrede. Man kan høre koret synge "Salve Regina" og "Virolai" (salme af Montserrat) i basilikaen hver dag klokken 13:00.

Montserrat har spillet en hovedrolle i Cataloniens historie i flere omgange. Under Den Spanske Borgerkrig, da republikkens præsident flygtede hertil og under Napoleons belejring af Spanien. I nyere tid har bjerget spillet en vigtig rolle som inspirationskilde for Antoni Gaudí, der har arbejdet på bjerget i flere omgange.

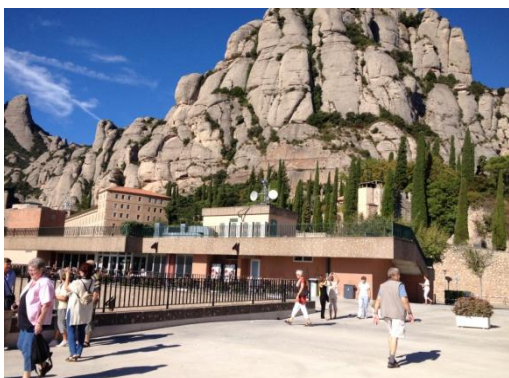
For foden af Montserrat-bjerget, i den lille by Bruc udspillede der sig et mytisk slag mellem de lokale indbyggere og Napoleons besættelsesmagt: Napoleon havde forventet at det spanske folk ville tage imod ham som en helt, når han "befriede" dem fra deres (ifølge Napoleon) uduelige konge, Ferdinand VII, men Napoleon og hans tropper fik sig en grim overraskelse. Besættelsen af Spanien udviklede sig til et sandt mareridt for franskmændene. En af spaniernes legendariske sejre fandt sted for foden af Montserrat-bjerget i landsbyen Bruc. Her spillede en lille dreng på trommer, men trommerne, der gav genlyd i bjergene lød ifølge myten så voldsomt, at Napoleons tropper tog benene på nakken af frygt for at skulle kæmpe mod en hær, der var deres egen overlegen.

Det vigtigste emblem på Montserrat er den sorte Madonna. Det siges, at figuren er blevet fundet i en grotte (la Santa Cova) der kan nås til fods på en halv time ved at følge stien, der leder ned fra klosteret. På stien mod Santa Cova finder man et værk, der er udført af Antoni Gaudí og Josep Llimona. Værket er Gaudís forbindelse til Montserrat-bjerget og trækker linjer frem mod udførelsen af La Sagrada Familia, Den ufuldendte kirke.

Montserratbjergets savtakkede former har klare ligheder med tårnene på den berømte kirke.

Vandrestierne og kabelbanen kan tage besøgende til Santa Cova (Hellig grotte), stedet for opdagelsen af La Moreneta. Grotten stammer fra det 17. århundrede og blev bygget i form af et kors. Kabelbanen kører kun halvvejs, så resten af turen skal man tage til fods.

Da vi ankom til Montserrat, gik vi i samlet flok forbi de mange handelsboder og ned til Klosterkirken, hvor Eva fortalte om denne, og iveren for at komme op til den Sorte Madonna også kaldet La Morenita, hvor folk står i kø for at røre figuren, og ellers få syndsforladelse for deres problemer.

Montserrat.

Drengekorret synger i kirken.

Inden drengekorret skulle synge, nød vi bla. en forfriskning sammen med Bodil og Hans på Bar de La Placa.

Klokken 13.00 gik mange i kirken for at høre drengekorret synge, i de ca. 10 minutter det varede.

Derefter fandt vi et sted, hvor vi kunne nyde frosten - La Cafeteria, hvilket mange andre fra Panter Rejser også gjorde. www.abadiamontserrat.cat

Turen gik videre til Kataloniens mest berømte vindistrikt Penede's, hvor de kendte Torres vine, som sælges i hele verden, laves. Det er også i Penede's, at Spaniens "champagne", Freixenet, fremstilles. Brusende vin går i Spanien under navnet "Cava".

På vej til "vingården" fortalte Eva, at man anvendte 3 forskellige slags druer, som alle bliver håndplukket.

Da vi ankom til fabrikken, blev vi modtaget af en guide, som viste os *rundt fra "stueetagen" og 5 etager ned*. www.freixenet.es

Guiden fra virksomheden fortalte, at alle flasker håndvendes, og at de skal ligge i 3 år før de er bedst.

Siden 1982 har det spanske kongepar fået en flaske hvert år. Hun fortalte også, at der produceres 90 mill. flasker hvert år.

Vi blev kørt op med et lille tog, hvorefter der var smagsprøver – og til sidst var udgangen gennem en lille butik.

Klokken 17.30 sad vi igen i bussen, og der var afgang hjem til vores hotel.

På vej tilbage til hotellet fortalte Eva om onsdagens program og om sejlturen til Tossa om lørdagen, hvis der var interesse for dette. Klokken 18.00 var temperaturen 34 grader, og klokken 18.45 var vi tilbage på hotellet.

Efter aftensmaden gik nogle på promenaden, og andre nød den lune aften ved poolen på hotellet som vi boede på.

Onsdag de 2. oktober.

Efter en varm nat vågnede alle igen op til solskin, og efter at vi havde nydt det veldækkede morgenbord, sad vi i bussen klokken 9.30.

Turen gik mod Barcelona, og alt imens sang vi fødselsdagssang for Stephan.

Første stop var Gaudis Have, og på vejen fortalte Eva om Gaudi, der som barn var plaget af gigt, hvilket gjorde det vanskeligt for ham at lege med andre børn. I stedet brugte han tid på at iagttage og analysere naturen og dens design.

Han var ikke specielt dygtig i skolen, bortset fra i geometri, hvor han udviste store evner. Dette skulle få stor betydning for hans senere virke.

Som 19-årig søgte Antonio Gaudí Cornet ind på arkitektskolen. I første forsøg fik han afslag, men til den spanske kulturarvs glæde blev han efterfølgende optaget.

Han blev uddannet arkitekt i Barcelona i 1878 på trods af middelmådige karakterer, men en af hans lærere udtalte ved hans afgang: "Jeg har enten fundet en vanvittig eller et geni."

Han gik i gang med at tegne bygninger, og han tegnede blandt andet en række rigmandshuse, men mange af hans værker blev latterliggjort i begyndelsen. Han fik dog en rig industrimand, Eusebi Güell, som mæcen, hvilket satte ham i stand til at fortsætte sit arbejde, og efterhånden opnåede han større popularitet.

Europas længste mosaikbænk.

Gaudis Have.

Den ufuldendte kirke, Sagrada Familia.

Ud over arkitekturen var Gaudí erklæret katolik og catalansk nationalist. Senere koncentrerede han sig om katolicismen i forbindelse med arbejdet med *Sagrada Família*, som gjorde, at mange omtaler ham som "Guds arkitekt". Han arbejdede med dette værk i over 40 år, og i de sidste år blev han – måske som følge af en række dødsfald blandt familie og venner – meget indadvendt. Samtidig blev Barcelona trængt i økonomisk henseende, hvilket forsinkede opførelsen af katedralen.

7. juni 1926 blev Antoni Gaudí kørt over af en sporvogn. Da han ikke blev genkendt og i øvrigt så fattig ud, fik han ikke den nødvendige førstehjælp, men kom dog på et fattighospital. Her døde han få dage senere, og han blev begravet midt i sit ufuldendte mesterstykke *Sagrada Família*.

Eva fortalte om Den Spanske Borgerkrig, der blev udkæmpet fra 1936 til 1939 mellem Spaniens valgte republikanske regering (støttet af socialdemokrater, reformister, kommunister og anarkister) og på den anden side general Francisco Franco (støttet af konservative, fascistiske og i et vist omfang den katolske kirke).

Derefter lidt om general Franco bedre kendt som generalísimo Francisco Franco (4. december 1892 – 20. november 1975) der var diktator i Spanien 1939-1975 og leder for den spanske fascistiske inspirerede militær Falangen, der tilkæmpede sig magten i den spanske borgerkrig (1936-1939). Francisco Franco beholdt magten til sin død i 1975.

Efter at Eva havde fortalt om skolegangen nåede vi Gaudis Have med Europas længste mosaikbænk.

Vejret var solskin og temperaturen lå omkring 30 grader.

Klokken 11.45 var der afgang mod Gaudis ufuldendte mesterværk *La Sagrada Família*. Og nu fortalte Eva at Antoni Gaudí i 1883 overtog arbejdet på denne katedral, der oprindeligt var påbegyndt 2 år tidligere af en anden arkitekt ved navn Francesc de Paula Villar. Gaudí ændrede de oprindelige planer radikalt. I stedet for en jævn neo-gotisk kirke planlagde han en moderne katedral af hidtil usete dimensioner og med en gennemført kristen symbolik.

Gaudí regnede med en byggetid på 2 hundrede år. Selv arbejdede han de sidste 43 år af sit liv på kirken.

Efter at vi havde stået i kø i ca. 50 minutter, kom vi ind i kirken, hvor vi havde 2 timer til at beundre det ufuldendte byggeri.

Fra kirken kørte vi videre til Ramblaen ved Plaza Catalonia, hvor vi stod af bussen og i samlet flok gik vi til Markedshallerne. Alle fandt hurtigt et spisted, for nu var klokken blevet noget over spisetid, 15.30.

Efter en rundtur blandt grønsager og kød mødtes vi igen ved bussen, og turen gik mod vores hotel.

På vej dertil fortalte Eva om seværdighederne, vi kom forbi, bl.a. om tyrefægterarenaen. Tyrefægtning er blevet forbudt fra den 1. januar 2012.

- også om pavens besøg i 2010, og at Paven kom fra Bilbao, og at det var en dyr fornøjelse for Barcelona.

Næste større bygning vi kom forbi, var den 32 etager høje bygning, som ejes af vandværket, og at bygningen kaldes "*Stikpillen*".

Klokken 17.30 var vi tilbage på vores hotel, og der var nu 1½ time, til der blev åbnet ind til restauranten.

Dagen blev afsluttet med tur og hygge på promenaden og på hotellet.

Torsdag den 3. oktober.

Igen en varm nat men lidt overskyet fra morgenstunden.

Denne dag skulle turen gå til Den Botaniske Have i Blanes, og temperaturen fra morgenstunden var 23 grader.

Klokken 10.00 sad vi alle i bussen, og iflg. Eva skulle vi køre 15 minutter, så vil vi være i Blanes, hvorfra vi skulle køre med et lille tog til Den Botaniske Have, og det vil tage yderligere 15 minutter.

På vej dertil fortalte Eva om byen Malgrat, som vi boede i, dagens program og at vi fredag skulle køre i en anden bus og med en anden chauffør, hvilket skyldes, at vores chauffør skulle have den egentlige fridag.

Umiddelbart før vi ankom til Blanes, kørte vi over floden Vordea.

Eva fortalte også, at kyststrækningen Costa Brava starter i Blanes og går 100 km op til den franske grænse. Trods beliggenheden ved den berømte kyst, er Blanes forblevet en ganske almindelig by, som hovedsageligt lever af handel og fiskeri.

Blanes kaldes ofte porten til Costa Brava, fordi den er den første by på kysten. De nærmeste lufthavne er Girona, der ligger 30 km derfra, og Barcelona, der ligger 80 km derfra

Med sine 40.000 indbyggere er Blanes en af provinsens mest befolkede kommuner. I sommermånederne besøger ca. 60.000 turister Blanes.

Byen nyder godt af et typisk middelhavsklima med gennemsnitlige sommertemperaturer

på over 30 °C.

Byens største strand på 625 meter med fint, gyldent sand er en af de mest populære i området.

Her ligger også Blanes' karakteristiske ø, der symbolsk markerer starten på Costa Brava

Den største promenade ligger i byens hjerte, og her kan du finde en bred vifte af attraktioner for hele familien.

I den ene ende af promenaden ligger en af Costa Bravas mest travle havne. Med masser af bådpladser til fisker- og fritidsbåde er havnen uden tvivl en vigtig seværdighed i området.

Lige nord for havnen ligger Cala de Saint Francesc. Denne lille strand har fået tildelt et Blåt Flag for sine fremragende faciliteter og usædvanligt rene vand.

Gå ikke glip af en gåtur gennem Blanes Botaniske Have, der anses som værende en af de bedste i Europa.

Den Botaniske Have.

Ud over sine mere end 16 hektarer omhyggeligt anlagte haver og over 4000 forskellige plantearter, byder den Botaniske Have også på en ganske særlig udsigt over Middelhavet.

Turen til Den Botaniske Have gik gennem hårnålesving med udsigt over skiftevis by og havn.

Da vi ankom til Den Botaniske Have Marimurtra, www.marimurtra.cat som er en af de smukkeste i Europa, havde vi 2 timer til at se havens tropiske og subtropiske beplantning samt udsigten over havnen i Blanes. Haven er anlagt i 1900 tallet af en tysk handelsmand med botanik som hobby.

Klokken 12.30 returnerede vi med det lille tog ned til Blanes, hvor vores bus straks efter kom og hentede os.

Klokken 13.30 var vi tilbage på hotellet, og eftermiddagen var til oplevelser på egen hånd.

Vi spiste omelet på en nærliggende restaurant, hvorefter det blev til lidt afslapning på værelset.

Klokken 15.40 var solen igen kommet lidt frem, og det blev derfor til en tur til den gamle bydel, som godt nok lå lidt øde hen.

Da vi kom tilbage til vores hotel, var der et lille stop uden for hotellet og en lille snak med andre gæster.

Bagefter nød vi kaffe /te på altanen til vores værelse.

Klokken 19.00 aftens menu – Tag Selv Bord- og bagefter var der Happy Hour i baren og dans for de unge.

Marius havde arrangeret en sejltur til Tossa De Mar om lørdagen, hvilket kostede 25 euro/person, som vi betalte, inden vi gik i baren.

Fredag den 4. oktober.

Regn om natten og herefter lidt overskyet, men det skete der heller ikke noget ved.

Klokken 10.00 var der afgang mod Figueres, hvor vi skulle aflægge besøg på Dali-museet.

I bussen fortalte Eva, at hvis vi tog rygsækken med på museet, skulle den afleveres ved indgangen. Hvis vi ville, kunne vi derfor lade den blive i bussen.

Hun fortalte om museet og sagde, at den verdensberømte surrealist, Salvador Dalí, blev født her i Figueres i 1904. Dali-museet i Figueres er indrettet i et gammelt teater, der fuldt ud lever op til kunstnerens excentriske personlighed.

Dalis museum.

Indgangen til Museet.

Dalís seng

2 meter høje æg står på taget af Dali-museet. Indvendigt overraskes du af skulpturer som "Den regnende Cadillac", hvis passagerer er to ormædte lig, der sidder i regnen og hygger sig til klassisk musik. Bemærkelsesværdig er også "May Wests Sal", der er udstyret med en sofa, der har form som skuespillerindens knaldrøde læber.

Væggene i Dali-museet prydes af nogle af Dalís kendte malerier, deriblandt det morsomme portræt af hans kone, Gala, med to lammekoteletter balancerende på skulderen. Du kan på Dali-museet i Figueres desuden besøge den lidt spooky krypt, der indeholder kunstnerens balsamerede lig.

Senere fortalte Eva om arbejdsløsheden i Spanien og om understøttelse mm. Derefter om Gerona lufthavn hvortil der går fly fra Billund og om togforbindelser fra Barcelona.

- og igen lidt om Dali, Picasso og Miro.

Vi kom forbi Livets Træ og 20 minutter senere var vi ved Dali – museet.

Vi havde 2½ time, til vi igen skulle være i bussen. Mange brugte ca. 1 time på museet og den anden tid til at finde et sted at spise.

Besalu.

Miniature museet i Besalu.

Mange fandt spisestedet JA CHURRASKITA, som var en lille hyggelig restaurant, hvor udvalget var ok, og så lå restauranten tæt på museet.

Klokken 14.30 sad vi igen i bussen – næsten alle, men efter ca. 10 minutter fortsatte turen til Besalu. Det var stadig overskyet og ganske lidt regn, og det havde vi også glæde af.

På vej til Besalu kom vi forbi "Livets øje" alt imens Eva fortalte om Besalu som er en middelalderby 26 km sydvest for Figueres. Besalus helt store attraktion er den flotte bro fra 1000- tallet. Denne bro går vi over når vi har parkeret bussen og går op i byen.. Broen har 2 forsvarstårne som ruger over den mudrede flod Fluvia. Byen var i 900-og 1000 tallet hovedstad i et lille selvstændigt rige men faldt i 1111- trods sit imponerende forsvarsværk.

Det vi skulle se, sagde Eva, var Minature museet, hvis man havde lyst, ellers var det 1 time på egen hånd.

Nogle valgte museet, og andre gik en tur rundt i byen i regnvejr, aflagde et besøg i kirken eller i en bar for at slukke tørsten.

Klokken 16.30 sad vi alle igen i bussen, og turen gik tilbage til vores hotel, og temperaturen var 21 grader.

Eva fortalte, at vi næste dag skulle mødes klokken 9.15 og i samlet flok gå til båden, der ville afsejle klokken 10.00.

Umiddelbart efter takkede Eva for de dage, hun havde været vores guide, da hun ikke skulle med på Tossa-turen.

Efter aftensmaden var der Happy Hour og underholdning i baren.

Lørdag den 5. oktober.

Op til fint vejr, hvor luften var rensset efter gårsdagens vejr med lidt regn og lidt torden.

Klokken 9.15 mødtes dem, der havde betalt for turen til Tossa, som jo skulle foregå med båd.

Men nu viste det sig, at båden ikke kunne sejle på grund af bølgernes størrelse. De der havde tilmeldt sig turen, kunne nu vælge, om de vil have pengene tilbage, eller de ville derop med bus og tog. Det sidste valgte nogle, og andre valgte at blive i Malgrat, hvilket Inge og jeg gjorde. Derfor er det svært for mig at skrive om turen, men de havde haft en god tur, og transporten havde forløbet planmæssigt, takket være Marius, der hurtigt havde ændret planerne.

Men alligevel lidt om Tossa Del Mar.

Tossa de Mar tog sin nuværende form i det 17. og 18. århundrede, dog er der dokumentation for, at de første bebyggelser i og omkring byen er fra det 4. århundrede før Kristi fødsel.

På klippen ud for Tossa de Mar ligger den charmerende og spændende middelalderbydel Vila Vella med de oprindelige gader og huse omgivet af bymuren med de prægtige tårne fra år 1100 og med en fantastisk udsigt over kysten og byen. Vila Vella er stadig beboet og

fungerer som en aktiv landsby. I Vila Vella ligger bymuseet, hvor der hænger et billede af Marc Chagall. Han kaldte Tossa de Mar for det blå paradis.

Tossa de Mar og Vila Vella har en uovertruffen atmosfære med et hav af smalle gader, gode shoppingmuligheder, museer, caféliv, barer og rigtig gode restauranter. Omkring Tossa de Mar er der flere vandre- og løbe-ruter med flot udsigt ud over den smukke kyststrækning og ind over byen.

Os der blev hjemme gik i den gamle bydel og videre op til den lille hejs til Castellet, hvorfra der var udsigt over hele Malgrat.

Da vi igen var kommet ned gik vi ind i katedralen i Malgrat.

Det var efterhånden blevet tid til en forfriskning, og Bente og Ernst anviste et godt sted i en gårdhave. Frokosten blev indtaget i Malgrat.

Da vejret var perfekt, benyttede mange tiden til en dukkert i poolen, og andre gik til Middelhavet og kastede sig i de store dønninger..

Så venter vi bare på Happy Hour og discodans.

Efter aftensmaden var der discodans og Happy Hour i baren.

Søndag den 6. oktober.

I dag var det dagen hvor vi skulle tilbage til Danmark.

Det var stille vejr og lidt skyer i horisonten, 21 grader og lidt sol.

Efter morgenmaden havde vi lidt tid til at pakke og forlade værelset, som skulle være ryddet senest klokken 10.00.

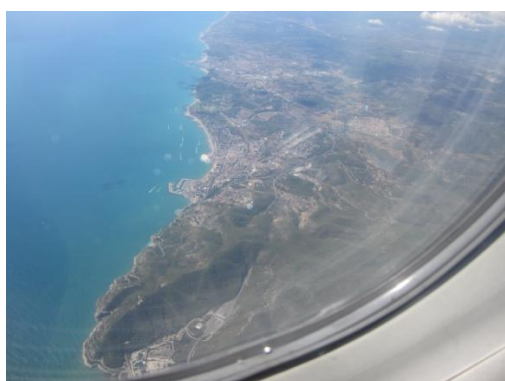
Dagen hvor vi skulle tilbage til Hundested.

Klokken 11.00 sad vi i bussen, og umiddelbart efter uddelte Marius vores boarding pass, som viste, at vi skulle sidde på samme plads hjem som ud.

På grund af triatlon i Barcelona var der lidt trafikproblemer, men dem løste vores gode chauffør, og klokken 12.15 ankom vi til lufthavnen, og der var indtjekning ved gate 61 – 64.

Da flyveturen ikke var inkluderet mad, benyttede mange lejligheden til at spise i lufthavnen.

Klokken 14.00 var der afgang mod København. Men efter starten da flyet var kommet i luften, var der et lufthul med det til følge, at flyet gav et stort dyk. Umiddelbart efter fortalte kaptajnen, at turen var beregnet til 2 timer og 45 minutter. Men ellers var det en god flyvetur hjem.

Farvel til Barcelona.

Goddag til Danmark.

Klokken 17.00 landede vi i København, hvor dem der sad i venstre side havde udsigt til Malmø.

Da vi kom ud af Terminal 3 fandt ca. 70 % af deltagerne Adrians bus. Men de sidste 30 % fandt den efter et telefonopkald.

Klokken 19.00 holdt vi ved Strandjægerne Hus.

Vejret var i Barcelona, næsten som de forskellige institutter havde lovet, dog noget varmere og med knapt så meget regn, som trods alt kun faldt om lørdagen.

At rejse er at leve.

Skrevet af Ernst Peters.

Gennemlæst af Stephan Pedersen